

РУМЕН ЧЕНКОВ

ГОНИТБА

chitanka.info

*Ти си ме лъгал подло, Животе!
Късно разбрах, че те нямам.
Подир тебе вървах и се къпех във пот.
Не... вървах след измама.*

*Аз те виждах, Живот, и предвкусвах триумф.
Ти дъха ми навярно си чувал.
От умора и яд, от терзания кух,
като стар каруцар съм те псувал.*

*Не защото те мразя, беглецо красив
(силно мразя единствено гроба),
ала с капка живот, като скота бях жив —
туй е моята яростна злоба.*

*И сега — окован във ковчег от панел —
виждам как ми се хилиш злорадо.
Садистично ме мамии. Преднина ти си взел.
Колко сила от мен ще извадиш?!*

*Уморих се, Живот, да те гоня без край.
Чувствам вече — за отдих съм жаден,
а и в тебе едва ли е целият рай —
стана груб, неуютен и гаден.*

*Стана толкоз противен, че вече не знам
дали, както преди те желая.
Още бягаш в галоп — не видя, че си сам.
Аз останах в панелната стая.*

*1997 г.
Добрич*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.